

Fra
Villreinerådet i Norge

Til
Klima – og Miljødepartementet
Landbruk- og Matdepartementet
Miljødirektoratet
Mattilsynet
Veterinærinstituttet

CWD PÅ HARDANGERVIDDA - PROSESS FREM TIL TILTAK

Villreinerådet i Norge er en frivillig organisasjon som består av de fleste villreinnemder og villreirutvalg fra landets 24 villreinområder. Villreinerådet arbeider for å ivareta villreinen som art og dens behov - i et langsiktig perspektiv.

Fra CWD ble påvist på Hardangervidda har det for alle som har en rolle i forvaltning, forskning og overvåking vært lange dager, mange møter og mange telefoner. Vi forstår at man ønsker klare svar, og at mange er fortvilet, oppgitt eller kritisk.

Vi ser også at Veterinærinstituttet raskt har kommet med sannsynlighetsvurderinger, scenarier og til dels klare og svært omfattende anbefalinger til tiltak. Dette går i første omgang på en rask bestandsreduksjon både på Hardangervidda og i Langfjellapopulasjonene (Nordfjella sone 2. og tilgrensende områder). Slike tiltak har store og langsiktige konsekvenser både for områdene det gjelder og for livskraften til den samlede villreinpopulasjonen i Norge.

Man vet at CWD aldri har vært påvist på villrein før i Nordfjella i 2016, og kunnskapsgrunnlaget er dermed svært begrenset. Hittil har man «adoptert» forskning fra CWD på hjortevilt i Nord Amerika og lagt dette til grunn for tiltak på villrein i Norge. Vi har forståelse for ønsket om raske beslutninger og konkrete tiltak, men vi savner at det kommer gode vurderinger rundt omfanget av usikkerhet knyttet til CWD og villrein. Underforstått mener vi at kunnskapsgrunnlaget er altfor dårlig til å trekke raske konklusjoner om drastiske tiltak. Og vi mener Norge må ta rollen som ansvarlig, i internasjonal målestokk, for forskning og kunnskapsbygging innen CWD og villrein.

Vi ser nå at den lokale motstanden mot omfattende og drastiske tiltak øker kraftig. Mye av dette mener vi skyldes at det fra «kompetent medisinsk hold» (jf. bl.a. leserinnlegg i Nationen), stilles kritiske spørsmål om man virkelig har grunnlag for påstandene om hvor spesielt, sjeldent og alvorlig denne ene påvisningen av CWD på Hardangervidda virkelig er.

Det er helt avgjørende at den lokale forvaltningen får bidra i drøftingene av ulike scenarier og alternative retninger fremover, og at man for hver av disse er tydelig på hva man har visshet om – og hva man antar eller kun frykter. Da vil man legge et bedre grunnlag for et helt nødvendig samarbeid med områdene. Og lokal forvaltning og jegermiljø vil i større grad få tillit til beslutningene. Den tilliten vil først være mulig når kunnskapsnivået er overbevisende og når beslutningstagerne aktivt drar den lokale kompetansen om områdene, dyrenes arealbruk, samt rettighetshavernes og jegerens kunnskap med i vurderingsgrunnlaget.

Jo større konsekvensene av tiltak er – desto større krav mener vi bør settes til at man kjenner årsak og alvorlighetsgrad på det man ønsker å bekjempe.

Villreintrådet har bedt om at det snarest etableres egne forskningsprosjekter for å øke kunnskapsgrunnlaget rundt CWD på Villrein. Det bør være et mål å bygge opp et solid forsknings- og kompetansemiljø, som vil foreslå gode og etterrettelige tiltak. Vi forventer at prosessene rundt finansiering av dette forenkles og at man på kort sikt vil skaffe nødvendige midler gjennom direkte tildeling.

Vi minner avslutningsvis om at Villreintrådet har en rolle og en arbeidsform som gjør at vi effektivt når ut til villreinnemder og -utvalg i alle villreinområdene. Vi kan dermed bistå med viktig, eller rettere sagt nødvendig, kommunikasjon med villreinområdene i Norge.

For Villreintrådet i Norge

Endre Lægreid, leder

Kopi:

- Villreinnemder
- Villreinutvalg